

Đại dịch COVID-19 đang càn quét thế giới. Nước Mỹ là một trong những nơi chịu nhiều thiệt hại nhất. Nhiều người phải làm việc ở nhà, họ rất nhớ những buổi ăn trưa tán gẫu cùng đồng nghiệp. Mấy em học sinh thì mong trở lại lớp học để vui chơi cùng với bạn bè. Còn mình thì rất nhớ những ngày thứ bảy, ngày mà mình cùng anh chị em ca đoàn vừa tập hát , vừa ăn và vừa “tám”.

Cứ mỗi thứ bảy cuối tuần là mình mất hàng giờ trước gương, thử đi thử lại mấy chiếc áo dài. Lần nào mình hỏi ông xã :” Cái này đẹp không anh ?”. Ông thì cái nào cũng gật gù đẹp, đẹp. Riết rồi mình cũng không muốn hỏi nữa. Có những lần hát xong vui quá, nấn ná ở lại tám chuyện với mấy chị. Về đến nhà ông xã đã lăn ra ngủ dưới sàn tự bao giờ. Ước gì anh cùng đi hát với mình. Mình nhớ những câu hò mà phe mấy chị ngâm ra để làm khó mấy anh, những buổi

CA ĐOÀN LA VANG TÌNH THƯƠNG

kêu lô tô rất hồi hộp, những lát bánh tét rất dẻo trong các buổi tiệc tất niên của ca đoàn hàng năm.

Lake Tahoe là một trong những hồ nước ngọt lớn nhất thế giới. Ca đoàn mình cũng nhiều lần tổ chức đi picnic ở đây. Ngồi trên chiếc xe van du lịch 12 chỗ, sau khi gặm tạm khúc bánh mì là những cuộc chuyện không dứt chuyện đời, chuyện đạo đủ cả. Đến freeway 50, xe bắt đầu lên dốc, từ đây là những cung đường ngoằn ngoèo, nhưng phong cảnh thì tuyệt đẹp. Những cây thông xanh ngát mọc trên sườn núi đá, bên bờ là con suối nước chảy cuồn cuộn qua những tảng đá lớn. Chỗ ở của ca đoàn là một biệt thự lớn tuyệt đẹp, có nhiều phòng ngủ. Sau buổi ăn tối với đầy đủ các món phở, bún măng vịt, trái cây, thức uống... mọi người bắt đầu sát phạt ở sông bài "xì dzach". Cuộc ăn thua lên đến "một dollar". Tiếng đàn được dạo lên đầu đó, mọi người

rời sông bài, ngồi lại hát với nhau, không gian im ắng, lời ca sâu lắng đi vào lòng người. Sáng sớm theo lịch trình mọi người được tham quan tại một địa điểm quanh bờ hồ. Nước hồ trong xanh, trên bờ cát mịn, mọi người tranh thủ chụp hình, cố gắng lưu lại những hình ảnh đẹp nhất. Trời về chiều cũng là lúc xe bắt đầu chuyển hướng, trực chỉ về thành phố thân yêu San Jose. Ngồi trên xe, hồi tưởng lại lời bài hát "cũng một kiếp người" mà anh chị em thường hát, lời ca như nhắc nhở : "Chúa yêu thương tất cả chúng ta trong cuộc sống gian khó này".

Có người nói : "Mỗi người như một viên kim cương rời rạc, nhưng những viên kim cương này được xếp hài hòa trên vương miện Ca Đoàn La Vang tình thương, chiếc vương miện thật đẹp. Chúc mừng Ca Đoàn La Vang tình thương 20 năm

Bích Khuê